

4. velikonočna nedelja – leto B

Jezus dobri pastir

Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta.« Jn 10,11-18

Dobri pastir

Zamuda! Kot dobri pastir bi moral pridigo pripraviti v naprej, pa je nisem, zato se opravičujem. S sodelavci smo šli na romanje, zato me ni bilo doma. Že tretje leto smo romali po poteh svetnikov in številnih močnih znamenj, ki nam jih daje Bog. Letos smo sledili Janezu Bosku, Mariji Dominiki Mazzarello, Frančišku Saleškemu in Ivani Šantalski. Na poti, ki so nam jo kazali svetniki, smo obiskali še kraj, kjer je shranjen Torinski prt.

Vse skupaj sem doživljal kot neverjetno ustvarjalno delo Dobrega pastirja, ki spleta vezi različnih svetnikov skozi stoletja, nam daje znamenja vse od svojega groba naprej in nas želi pritegniti k s sebi. Res, koliko znamenj njegove ustvarjalne ljubezni! Vsa ta znamenja so vedno novo vodstvo Dobrega pastirja. Poglejmo, kaj lahko iz njih čisto preprosto dojamemo.

Don Bosko, ki se je rodil v Castelnuovu pri Astiju, blizu Torina, leta 16. avgusta 1815, je za svojega vzornika izbral Frančiška Saleškega. Ta se je rodil 21. avgusta 1567, torej približno 250 let pred njim. Jezus Dobri pastir ima z vsakim od nas čudovit načrt, po katerem nas vodi k svetosti. Lahko bi rekli, da je že 250 let prej vedel, da bo zgled Frančiška Saleškega, postal vodilo Don Boskovemu delu in življenju.

V čem je ta program? Frančišek Saleški je čudovito pronicljiv v misli, da je svetost naloga vsakega kristjana, ki jo lahko uresniči v vsakdanjem življenju. Za svetost niso potrebna izredna dela, ampak ljubezen s katero opravljamo vsakodnevne naloge. Opozarja nas, da ne bi

bilo prav, če bi mati živela meniško duhovnost, kot tudi ne, če bi duhovnik živel duhovnost obrtnika. Po Frančišku Saleškem nas torej Dobri pastir vabi k zavzetemu življenju, pravzaprav k svetosti v vsakdanu. Ker pa smo v mesecu maju, nas k temu vabi tudi zgled Marije, preproste Gospodove dekle.

Ob Don Bosku smo lahko odkrivali izredno moč in ustvarjalnost pri delu z zapuščeno mladino. Po njem nam je spet zasvetil zgled Dobrega pastirja, ki se ne ustavi pri črki in se ne zadovolji z besedami. Don Bosko kot dobri pastir hoče storiti vse, da vrne dostojanstvo in upanje tistim, ki so ju izgubili. Ob njem smo odkrivali lik vzgojitelja, ki v neprisiljenih, veselih odnosih, s preprosto besedo, tesno povezano z življenjem, ustvarja nov dom tistim, ki so ga izgubili.

Marija Mazzarello me je nagovorila v njeni preprosti želji po molitvi, s katero je 'okužila' svojo družino. Po njenem zgledu in navdušenju se je cela družina zbirala k molitvi ob oknu, skozi katerega je mogoče videti župnijsko cerkev v Morneseju.

Ivana Šantalska pa nagovarja s preprostim pogledom na molitev, ko pravi: V molitvi se moramo z našim Gospodom Bogom pogovarjati zelo preprosto, po domače, mu povedati, kakšne so naše potrebe, pri tem pa ostati ubogljivi za vse, kar želi morda iz nas narediti. Moliti moramo z veliko ponižnostjo in zavestjo nepomembnosti pred Bogom.

Dobri pastir nam torej daje vedno nove pastirje, nove zglede, nova znamenja. Dragi bratje in sestre, vabim vas, da jih v Marijinem mesecu še posebej zavzeto iščemo in v njih odkrivamo nove izzive, da bi po njihovih zgledih ob Dobrem pastirju še globlje zaživel poslanstvo, ki ga vsakemu od nas zaupa Bog.